

Martin Hájek:

Sport v antickém Římě

Posudek bakalářské práce

Z abstraktu lze usoudit, že autorovým cílem bylo „zabývat se tělesnou kulturou a fyzickými aktivitami antického Říma; zvyky, zálibami i denními potřebami běžného obyvatelstva, profesionálních sportovců této doby, jakož i vojáků a jejich výcviku“. Stranou neměla zůstat ani tehdejší sportoviště, lázně a jejich vybavení a výcviková centra gladiátorů a vojska.

Jak autor při naplňování svého cíle postupoval? Téma rozdělil do čtyř částí – „gladiátorské souboje (18 stran); závody vozů v cirku (5 stran); římská armáda (6 stran); římské lázně a sport širokého obyvatelstva (4 strany)“. Jak vidno, více než polovinu textu věnoval pro širokou veřejnost nejznámějšímu přínosu antického Říma tělesné kultuře, tj. gladiátorským soubojům. Tato část je také nejpropracovanější, přehledná, má logickou strukturu. Nicméně s pokračujícími kapitolami úroveň textu klesá a projevuje základní i dílčí nedostatky. Tím zásadním je pojmání dějin antického Říma jako celku, přestože se jeho dějiny vyvíjely jinak v době králů, za republiky či pod vládou římských císařů. Výsledkem je občasná směsice jednotlivých období, která nejvýrazněji vystupuje u výčtu významných her na s. 31 (? – práce je totiž nestránkována!), kdy autor vše nasype do šejkru a vytvoří jakýsi koktejl veškerého Říma. Tím druhým – v mých očích méně podstatným – nedostatkem je výhradní zaměření na „profesionální“ sport antického Říma (gladiátoři, vozatajové, vojáci), v němž širokým vrstvám obyvatelstva byla přisouzena úloha víceméně pasívních diváků. Teprve kapitola o římských lázních se alespoň v náznaku zabývá tělesnou kulturou, která provázela staré Římány v každodenním životě a jejíž aktivní, činorodá stránka nebyla ani nejvýznamnějšími římskými autory příliš akceptována.

Zatímco po obsahové stránce lze předloženou bakalářskou práci přijmout, dělá mi obtíž respektovat její stránku formální, zejména jazykovou. Spoustu pravopisných chyb, zejména používání či nepoužívání čárek, spoustu překlepů (např. „vážná a sečtělý Marcus Aurelius – s. 33?) umocňují často nepřesně užívané latinské termíny (např. *munus* je někdy skloňován v genetivu jako *muna*, jinde správně *munera*). Nedefinování cíle práce, absence stránkování či podivné kolísání citací mezi poznámkou pod čarou a odkazem na literaturu rovněž svědčí o autorové nepozornosti při závěrečných úpravách předkládané bakalářské práce.

Závěr: Práce má řadu formálních nedostatků. Nicméně po obsahové stránce shrnuje poznatky z česky vydané literatury, projevuje autorovu znalost problematiky a zejména jeho zaujatost tématem. **Proto ji doporučuji k obhajobě.**

V Praze dne 8. září 2015

PhDr. František Kolář, CSc.